

# Di@coon

26<sup>e</sup> JAARGANG NUMMER 1 JANUARI 2009

THEMANUMMER:

## Geven: leggen & vullen

ONS GIFTENBELEID ONDER  
DE LOEP (DEEL 1)



## Diaconaat

MAGAZINE VAN DE CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERKEN



# Diaconaat

## Colofon

**Di@coon** wordt uitgegeven onder verantwoordelijkheid van deputaten diaconaat van de Christelijke Gereformeerde Kerken voor diakenen en anderen die betrokken zijn bij al die zaken die verband houden met het diaconaat binnen de kerk, in de samenleving en wereldwijd.

**Di@coon** wil op het uitgebreide terrein van het diaconaat informeren en toerusten en een platform bieden voor gesprek, wederzijdse ervaringen en wetenswaardigheden.

ISSN 0924-6398

### Redactie

Mw. A. van Grootheest, drs. A. Heystek, drs. M. van der Zwan en ds. G. Drayer.

### Redactieadres

Postbus 334, 3900 AH Veenendaal  
Tel.: 0318-582350, E-mail: [diac.bur@cgk.nl](mailto:diac.bur@cgk.nl)

### Bezoekadres

Dienstenbureau CGK,  
Ghandistraat 2, 3902 KD Veenendaal

### Rekeningen

Bijdragen voor deputaten diaconaat kunt u storten op ING banknummer 53.53.00 of bankrekening 36.51.30.648, beide t.n.v. Landelijk Kerkelijk Bureau Chr. Geref. Kerken te Veenendaal met omschrijving.

### Abonnementen

Voor de eerste vijf abonnementen is de vrijwillige bijdrage € 10,- per jaar, per abonnement. Voor elk abonnement meer wordt een vrijwillige bijdrage gevraagd van € 3,- met een maximum van € 54,-.

### Productie

De Vries Communicatie Centrum, Zierikzee.

## Redactioneel

“Geven: legen en vullen – Ons giftenbeleid onder de loep”, was het thema van de diakenendag van 29 november jl. Zoals toegezegd willen we in Diacon aan dit thema aandacht besteden.

De schrijvers van deze én de volgende Diacon waren allen spreker op de diakenendag, hun bijdrage op deze dag vindt u op onze website [www.cgk.nl](http://www.cgk.nl) (onder Diaconaat/Actualiteit).

Veel is er dus al over het thema gezegd. Als aanvulling bundelen we in deze Diacons de artikelen die recentelijk zijn verschenen in het blad De Wekker. In dit eerste nummer gaan ds. Drayer en prof. W.H. Velema inhoudelijk door op ons ‘geven’, wat voorafgegaan wordt door een bewerking van de inleiding die ds. Drayer op de diakenendag heeft gehouden. In het volgende nummer volgen ds. Visser en drs. Ad Heystek met meer praktische overwegingen, gevolgd door de handreiking die op de diakenendag is uitgereikt.

Wij hopen dat deze Diacons evenals de diakenendag mogen bijdragen aan een verdieping op het giftenbeleid, met een praktische uitwerking voor u, uw diaconie en daarmee ook uw gemeente.

*de redactie*

# 1. Inleiding - Geven: legen en vullen

n.a.v. Maleachi 3:10

*Geven, de diaconie geeft geld aan allerlei projecten en mensen. Maar waarom en hoe? Het geld van de diaconie – Herman van Well zei het vaak zo treffend – is niet van haar, maar van degenen voor wie het gegeven is. Maar hoe bepaal je dat iemand geld nodig heeft, dat je voor zo iemand of voor een bepaald project of organisatie geld bijeenbrengt?*

*Daar willen we het vandaag over hebben – ook aan de hand van de bijbel – omdat het zo'n belangrijk onderwerp is. Onze Heiland sprak zelfs vaker over geven en helpen dan over andere zaken...*

*Geven, blijkt uit Zijn en andere Bijbelwoorden, is je handen legen, zodat andere gevuld worden – maar ook dat je eigen handen opnieuw gevuld worden – maar dan anders!*

*Daarover gaat bijv. ook Maleachi 3.*

## **Materiële en geestelijke nood**

God zet onze collecten, onze VVB (Vast Vrijwillige Bijdrage) daar in het kader van gehoorzaamheid en bekering en verbindt er Zijn rijke zegen aan!

Gods volk had toen heel veel tegenslag; waarschijnlijk te weinig akkergrond, te weinig regen en te veel sprinkhanen (vers 11) – heel de samenleving ging daaronder gebukt.



Maar, zegt hij, die materiële nood is gekoppeld aan jullie geestelijke nood. Zijzelf zien daar geen verband tussen! Want zij dienen Hem en doen wat ze moeten doen! Zij brengen hun offers. Nee, zij hebben juist een probleem met Hém: Hij heeft hen in de steek gelaten en laat hen maar ploeteren en zwoegen – je merkt nergens iets van Hem! Zo zien zij het.

Maleachi ziet het anders. Hij begint niet met feiten om daaruit conclusies over God te trekken! Hij begint bij God zelf, om van daaruit conclusies te trekken over ons.

En dan benadrukt hij dat wat zij denken niet klopt: Niet God is veranderd, maar zij zijn veranderd, maar dan niet in hun voordeel, juist in hun nadeel. Ze zijn ontrouw geworden en niet van plan daar iets aan te veranderen. En dat is jullie probleem, zegt Maleachi eigenlijk. Want Gods heil werkt niet automatisch, ook niet wanneer aan alle uiterlijke vormen van vroomheid en eredienst voldaan wordt. Alleen toekeer en terugkeer tot Hem zal verandering in de situatie brengen!



Legen

Een bruggetje naar 2009: we zijn zelf de oorzaak van de malaise in de wereld, geestelijk en economisch, zegt Maleachi! De crisis van vandaag is daar een “prachtig” voorbeeld van: door mensen gecreëerd!

## **Sluitpost op de begroting**

Maar Israël is zich van geen schuld bewust! En dat maakt de oproep tot bekering van Maleachi zo klemmend: Breng de tienden naar Gods huis: toon nu eens met je daden dat het je ernst is, want zelfs op je tienden beknibbelen jullie – al doe je alles volgens de regels! Begrijpelijk, gelet op de economische omstandigheden. Maar het is de uiting van hun zondige en foutieve instelling. Gods zaak is ondergeschikt gemaakt aan

hun eigen zaak. Deze laatste ging voor! Om God te dienen, moeten ze gewoon hun verplichtingen nakomen: offeren – dat is afgesproken! Maar de dienst aan God is de sluitpost op hun begroting. Hun eigen welzijn, daar maakten ze zich druk om. De collectes en de VVB, die kunnen wel met minder toe. En als het eens tegen zit, werd daar het eerst op bezuinigd! In hun hart zit het verkeerd. God begint dus daar en maakt het dan heel concreet. Hij eist van hen dat ze in geloof een ferme stap doen: God het geld geven dat ze voor zichzelf nodig denken te hebben. Hoe ze met hun bezit omgaan is de proef op de som of ze Hem willen vertrouwen. Deze inzet bij hun portemonnee onthult snel en meedogenloos de schone schijn van slappe offervaardig-

heid! Daarom zegt Gods bode hen: Waag het toch met God, stel Hem op de proef: wanneer jullie je tienden geven, zal Hij overvloedig regen en voorspoed geven!

## **Offeren als rentmeester**

Zo wordt geven van wat je hebt een vertrouwens-, een geloofszaak! Door je handen te legen, worden je handen weer gevuld door Hem die jouw leven in zijn hand heeft: offeren wordt gezegend.

Ooit vertelde een Afrikaanse broeder me dat hij verbaasd was dat wij onze tienden niet gaven. Maar, zei hij, alles wat je hebt, is toch van God?

Je mag alles gebruiken om Christus' wil, als Gods rentmeester, maar dan wel zo dat Gods werk niet belemmerd wordt. Daarom geeft deze Afrikaanse broeder niet alleen z'n tienden maar vooral z'n leven en z'n tijd voor Gods zaak: vanwege Christus' verzoening voor hem! Geven: legen en vullen – daar gaat deze Diacon over.



*Vullen*

## 2. Geven: vullen & legen

*Geven kan snel iets vernederends krijgen.*

*Hoe vaak wordt hulp niet geboden, omdat de ander zo zielig is?*

*Of omdat we er zelf heimelijk zo'n goed gevoel bij hebben?*

*Of omdat we de ander zien als object van bekering?*

*Geven en helpen als lokkertje?*

### **Wat is dat 'geven' of 'helpen'?**

Meestal zien en beleven we 'helpen' als 'geven van onze overvloed'. Hoe waar dat misschien ook is, het is veel meer! In geven en helpen zit altijd het element van de ander. Geven is daarom nooit eenrichtingsverkeer. Het gaat om meer dan het vullen van een lege hand die opgehouden wordt. *Helpen* doet iets met de ontvanger, maar vooral ook iets met de gever.

De gever vult lege handen én leegt zijn eigen volle handen... En dat gaat steeds maar door – als het goed is. Want de gever ontvangt het van een ander en geeft ook weer door van wat hij ontvangen heeft.

Bijbels gezien moet je zelfs nog een stap terug doen en zeggen dat wie volle handen heeft, deze altijd gevuld heeft gekregen van Zijn Schepper, van de Ander! Dat is de Bijbelse grondlijn: we geven van wat we ontvangen hebben terug aan de Gever om er anderen mee te dienen. Het gaat om dienstbaar zijn aan elkaar omdat Christus ons gediend heeft. Zijn



*Eénrichtingsverkeer bij het grof vuil*

dienst zet ons aan tot dienst, tot barmhartigheid, tot gerechtigheid, tot liefdebetoon en bewogenheid in betrokkenheid op onze naasten, op elkaar en op de schepping. Er dan ontstaat er tussen gever en ontvanger zo iets als een relatie, omwille van Christus.

### **Een veelheid aan teksten**

In de Bijbel komt *helpen* en *geven* heel veel voor. Er zijn zelfs ruim 2000 teksten waarin gesproken wordt over *geven/helpen*. In het Oude Testament staat geven en helpen heel sterk in relatie tot



het offeren. Aalmoezen geven is feitelijk een onderdeel van het offeren, vgl. bijv. Mal.3,1-10.

In de Evangeliën blijkt dat de Here Jezus het vaker over helpen/geven heeft dan over een ander onderwerp. Daaruit alleen al is te concluderen dat geven en helpen voor Hem heel belangrijk is geweest, maar ook dat het in Zijn tijd veel aandacht moest hebben. Het was toen waarschijnlijk net zo moeizaam waardevrij te geven/te helpen als in onze tijd!

In de Bergrede maakt Jezus ons dat onomwonden duidelijk: wie Hem wil volgen, heeft oog voor de ander, zorgt voor hem/haar... gunt, geeft hem/haar ook alle levensruimte.

Heel bekend is Matth. 25 waar onze Heiland wijst op de hongerigen, de zieken, de gevangenen en de naakten als diegenen voor wie we een grote verantwoordelijkheid hebben ontvangen en die we niet mogen verwaarlozen.

In het boek Handelingen merken we dat de kerk al vroeg begint te helpen. De eerste problemen in de gemeente ontstaan door het geven/helpen met een verkeerde intentie, Hand. 5. De eerste ruzie in de gemeente ontstond zelfs doordat er gemeentelieden waren die meenden dat ze niet goed geholpen werden, Hand. 6. Direct gevolg daarvan is dat het verlenen van hulp in de kerk van Jezus Christus wordt "geregeld" en tot een van haar erkende kernactiviteiten is geworden.

In Hand. 11,27-30 staat dat Agabus een hongersnood voorspelt over het hele (Romeinse) rijk. Als de gemeente in Antiochië dat hoort, houdt ze een inzameling voor de broeders in Judea, die het meest zouden lijden onder de hongersnood.

In Rom. 15,25-27 vermeldt Paulus dat hij met een handreiking van de kerken in Macedonië en Achaje op weg is naar Jeruzalem om die aan de armen onder de heiligen ten goede te laten komen. De kerken in Macedonië sturen via hem deze bijdrage. Maar, schrijft Paulus: 'ze zijn het ook aan hen verplicht' – vanwege dat wat ze ontvangen hebben van hun Here en Heiland!

Uit 2 Kor. 8 en 9 blijkt dat er sprake is van een groots opgezette actie voor hulpverlening. In deze hoofdstukken staan veel richtlijnen en praktische aanwijzingen. Wij kunnen ons direct aangesproken weten als er staat (8,14): 'Uit het oogpunt van billijkheid kome uw overvloed van het ogenblik hun gebrek ten goede, opdat hun overvloed wederkerig uw gebrek ten goede zou komen...' Evenals de Korintiërs kennen wij de genade van onze Here Jezus Christus. Dat Hij om ons arm is geworden, terwijl Hij rijk was. De kennis van Zijn zichzelf geven aan ons is de diepste beweegreden van de gemeente van Christus wereldwijd om te geven en om voor anderen iets af te staan van wat ze heeft ontvangen van God.

In deze voorbeelden zien we dat de gemeente van Jezus Christus in de ene plaats of streek een andere gemeente helpt. De 'hulpverleningsstroom' loopt niet parallel aan de 'verkondigingsstroom', maar in veel gevallen precies andersom. De woordverkondiging ging vanuit Jeruzalem naar Antiochië en vandaar naar Macedonië, Achaje en verder. De hulpverlening ging vooral vanuit de

jonge gemeenten naar de armen in Jeruzalem. Er is een opdracht van Jezus Christus om het evangelie te verkondigen. Er is ook een taak voor de kerken die rijk zijn of die het goed hebben om de gemeenten die arm zijn of die gebrek lijden te helpen met hun goederen. Dat moet ons rijke kerk(led)en van het Westen raken...! Maar dat is ieders taak – overal waar we zijn.



*Geef jij hen te eten*



## Verwachting

Maar er hoort nog iets bij dat dieper gaat dan het hier en nu en de millenniumdoelen. Helpen vanuit christelijk perspectief vindt plaats in de wetenschap dat de HERE God heel Zijn schepping in Zijn hand heeft en naar Zijn einde stuwt, waarin alles nieuw is.

Die zekerheid en die belofte geeft hoop voor de toekomst. Hoop, omdat vrede en gerechtigheid dan eindelijk onvoorwaardelijk hun rechtmatige plaats hebben in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde. Vooropgesteld zij dat dat niet door mensen(handen) wordt verwerkelijkt.

Wel mogen wij mensen – het wordt ons zelfs van Godswege gevraagd! – meehelpen, meedoen, meegaan op deze weg naar die herschepping. En zo worden gaande weg tekenen zichtbaar dat dat nieuwe eraan komt, dat God de leiding en de heerschappij volledig in handen zal nemen. Die tekenen mogen we met vallen en opstaan ook proberen gestalten te geven door te leven in Zijn dienst.

Door dienstbaar te zijn aan onze naasten in woorden en daden. Als goede rentmeesters om te gaan met wat ons is toevertrouwd en gegeven... Te woekeren met onze gaven en talenten... In Zijn dienst en tot Zijn dienst liefde, barmhartigheid en gerechtigheid betonen overal waar we zijn.



*Geven in een cirkel*

## De moeite van de realiteit

Daarbij mogen we dan bedenken dat elk mens geschapen is naar Gods beeld en in Gods ogen waardevol en uniek, kostbaar maar ook kwetsbaar is. De mens is dus geen nummer, geen object. En Zijn Schepper laat hem/haar niet aan zijn/haar lot over ondanks dat de verhoudingen na het Paradijs zo kapot, zo ernstig verstoord of zelfs verbroken zijn.

Vanwege die gebrokenheid is er ook die ongelijkheid in deze wereld: de zondige werkelijkheid dat de een geholpen moet worden en de ander kan helpen. Dat besef moet ons nederig en verantwoordelijk maken. En ons leven, onze gaven en onze kennis in gehoorzaamheid in dienst van de HERE God en onze naaste doen stellen.

Daarbij moet ook gezegd worden dat alle leed en nood in onze gebroken wereld in het perspectief staat van Christus' lijden dat verzoening heeft gebracht tussen God en mensen. De verzoening in Christus

heeft een centrale plaats in de visie op het diaconale geven/helpen. Slachtoffers en hulpverleners worden zo gelijkkelijk geconfronteerd met het onmetelijk lijden en de gebrokenheid van ons bestaan.

In de gemeente van Christus kan iemand die geholpen wordt daarom niet als een zielenpiet gezien worden; kan een rijke zich niet meer voelen dan een arme...

Rijk en arm, een mens met of een mens zonder een beperking – beiden hebben van Christus gaven ontvangen, beiden geven die aan Hem en Hij deelt aan hen beiden uit wat en waar nodig is. Door Hem zijn we broeders en zusters en om Hem is het zelfs zo dat niet wij onze medezusters en broeders in een (ander) deel van de wereld helpen! Christus helpt hen, via ons – en omgekeerd!

## Wederkerigheid

Door Hem is er die relatie. Diaconaal geven gaat daar vanuit. Daarom ook zetten we ons in om de ander te leren kennen en hem/haar te vragen ons te vertellen wie hij/zij is en wat hij/zij van ons verwacht. Wanneer er over en weer kennis wordt genomen van elkaars leven, levensomstandigheden, geloof en geloofsbeleving en rekening wordt gehouden met wederzijdse afspraken, komt ons 'helpen' en/of ons 'geven' op gang. Dan is het afgelopen met het eenrichtingsverkeer: ik geef aan hem/haar. Dan wordt het: ik krijg van hem/

haar ook iets terug. Geven heeft dat wederkerige in zich!

## Respect

Dan groeit er zelfs respect onderling tussen gever en ontvanger! Niet zoals tussen een zorgverlener en een cliënt – alsof er iets is van een hulpplicht en een zorgplicht. De geholpene heeft namelijk niet 'recht' op hulp, op zorg. De helper én de geholpene hebben de bijbelse plicht om te geven en te ontvangen, te zorgen voor elkaar. Wat wij hebben, mogen zij ook hebben want ze zijn in Christus onze broeders/zusters. We geven wat zij nodig hebben en zij geven wat wij nodig hebben... we vullen en legen, steeds maar weer... totdat Christus terugkomt.

*G. Drayer,  
secretaris diaconaat*



## 3. Geven als antwoord

*'Geven' staat centraal in deze serie artikelen. Dat raakt niet alleen het werk van diakenen. Eigenlijk zou ieder gemeentelid zich in het kader van dit onderwerp diaken moeten weten en zich ook als zodanig gedragen. Geven is dus het thema, ingekaderd door antwoord. Een antwoord veronderstelt een woord waarop wordt ingegaan. Derhalve moeten we eerst aandacht geven aan het Woord, waarop een antwoord gegeven mag en moet worden. Het gaat om een drieslag: het Woord waarop een antwoord volgt en geven is gestalte van dat antwoord.*

### Het woord

Het uitgangspunt neem ik in het Woord, dat door God als de Drie-enige wordt gesproken. Ik tracht ieder van de drie personen van onze God als Spreker en Gever te benoemen, om dan te zien wat de specifieke gestalte van ons antwoord mag zijn. Dus waarom, hoe, aan wie en wat we geven.

De Bijbelse achtergrond van mijn betoog is vooral gelegen in 2 Korintiërs 8 en 9, al zijn er natuurlijk veel meer Schriftplaatsen te noemen.

Ik citeer een passage uit 2 Korintiërs 9: Bedenk dat wie karig zaait, zal ook karig oogsten, en wie mildelijk zaait, zal ook



mildelijk oogsten. En ieder doe naardat hij zich in zijn hart heeft voorgenomen, niet met tegenzin of gedwongen, want God heeft de blijmoedige gever lief. En God is bij machte alle genade in u overvloedig te schenken, opdat gij in alle opzichten te allen tijde van alles genoegzaam voorzien, in alle goed werk overvloedig moogt zijn (vs. 6-8). Men lette erop dat het geven direct samenhangt met het feit dat God overvloedig schenkt. Dat overvloedig schenken van Gods zijde heeft ten doel dat de gemeente zelf ook overvloedig zal schenken - en dat onder het evangelische motto: wie karig zaait, zal ook karig oogsten, en wie mildelijk zaait, zal ook mildelijk oogsten. Pop wijst er in zijn commentaar op dat in deze passage het woord alle(s) niet

minder dan vijf keer terugkeert. Hierdoor, zo schrijft hij, bereikt Paulus de indruk van volheid, verzadiging, overvloed, rijkdom.

## Vader, Zoon en Heilige Geest

Ik begin met te verwijzen naar God, de Vader, de Schepper en Onderhouder van ons leven.

Hiermee zijn noties gegeven als: ons leven en ons bezit (wat we verdienen, bewaren en sparen) is niet van onszelf. Het is van God en door Hem aan ons toe- vertrouwd. Het is ons geschonken om daarvan te leven, en daarmee ons te ont- plooiën, ervan te genieten, ermee te die- nen en ervan te delen.

Ons geven zal altijd staan in het teken van antwoord geven aan Hem, die het ons geeft. Hier raken we het diepste motief van ons geven.

De Zoon heeft Zichzelf als offer gegeven - als onverdiende gunst van God. In Hem ontmoeten we liefde, bewogenheid, barmhartigheid en redding ten leven. Hem te kennen in Zijn reddende liefde is de beslissende bron van ons geven (1 Joh.4:18). Dat kennen is meer dan het kennen van de regels van het Koninkrijk der hemelen. Kennen ziet op de persoon- lijke, existentiële geloofsrelatie. Zo wordt in ons geven de Zoon geëerd in Zijn zelf- overgave aan ons. Dat kennen impliceert liefde, doen en dienen; juist ook met wat

wij van God teruggekregen hebben. Daarom zal ons geven de kleur en de geur hebben van het offer der liefde - belangeloos en aan de ander leven gun- nend.

De Heilige Geest bewerkt ons hart. Hij maakt het geven niet slechts tot een "must" maar ook tot een feest. Hij stort liefde uit in onze harten en opent zo onze ogen voor de ander in zijn of haar nood.

Dus concreet: grenzen doorbrekend, muren slechtend, onwil veranderend in gewilligheid, liefde in plaats van haat. Met open ogen voor heel persoonlijke, individuele en tegelijk ook wereldwijde materiële zorgen. Dus voor de mens en de schepping, voor individu en samenle- ving, voor Gods Kerk en voor een zondi- ge, Gode vijandige wereld.

Conclusie: geven als antwoord gaat terug op, ja ontspringt aan Gods Woord tot ons gesproken en aan ons metterdaad betoond. Het woord van de Drie-enige God, met Christus als Zaligmaker en Heere in het midden.

## Hoe en waartoe?

Wij zijn individuen met persoonlijke con- tacten. We vormen tegelijk een gemeen- schap die ons ertoe beweegt het samen te doen, met anderen en ten behoeve van anderen. Dat is de sociale kant van

ons bestaan. Wij zijn niet maar mens in ons eentje. We zijn mens met anderen, zoals ons leven ondenkbaar is zonder onze ouders uit wie we geboren zijn. Samen, geïllustreerd door het beeld van het lichaam: met handen en voeten, ogen en een mond - denkers, doeners en 'waterdragers'.

En dat op de plaats die God ons wijst, in het kader van het lichaam, waarvan we leden zijn.

We leren van elkaar en aan elkaar door te doen en te luisteren, voor elkaar en naar elkaar.

De innerlijke genegenheid is geschenk van de Heilige Geest, Die ons Christus'

offer doet kennen, ons terugleidt tot de Vader. Beter gezegd: bij Hem begint het. Dan doen de Zoon en de Geest mee, samen met en ter uitvoering van het initiatief van de Vader. Daarom is ons thema een zaak van spiritualiteit, van persoonlijke kennis van de Drie-enige God, in geloofsbeoefening en geloofsbeleving.

## De invulling

Nu komen we bij de uitvoering. Dat doen we samen. Daarvoor hebben we elkaar nodig. We kunnen het niet alleen, noch wat man(vrouw)kracht, noch wat denkkracht betreft.



*Wie mildelijk zaait zal ook mildelijk oogsten*





*De liefde van Christus is grensdoorbrekend*

Het is een voorrecht en een feest om het samen te doen.

Diakenen geven niet alleen tijd, maar zichzelf, om het geven als antwoord van en in de gemeente te stimuleren en te dirigeren, zonder daarover te heersen. De diaconale dienst begeleidt en intensificeert de praktijk van het thema: geven als antwoord.

Ik verwees naar de Drie-enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest. Van daaruit ontvouwt het onderwerp zich als een drieslag: het Woord, het antwoord, de uitvoering metterdaad.

Het stukje bezinning op de bron is een voorzet tot invulling en uitvoering van de praktijk waar het in de volgende artikelen over zal gaan.

Ten slotte - wellicht ten overvloede – mensen in de kerk komen niet tot geven,

als ze niet in hun hart van Gods genade-woord doorgedrongen zijn; of beter gezegd, als dat Woord niet in hun hart is doorgedrongen.

Als dominee zou ik zeggen - bij wijze van conclusie - hoe dieper het Woord in ons leven doordringt, hoe groter de gave is - niet slechts in geld, maar ook in toewijding en tijdsbesteding aan het diaconaat binnen en buiten de kerk. Wat diakenen hebben te doen is: het appèl van het Woord te laten uitgaan naar ons hart, om hoofd en hand tot dienst aan te zetten. Inderdaad, gave als antwoord.

***prof.dr. W.H. Velema***  
***emeritushoogleraar***  
***aan de TUA in Apeldoorn***







# Aandacht voor giftenbeleid

Diakenendag 2008



